

Why do I need it

למה לי –

OVERVIEW

The גמרא stated that the word כל (על כל דבר פשע וגו' in) is not to be treated as a כלל (וכלל), but rather as a ריבוי to include even טמא. The reason it is to be treated as a ריבוי and not as a כלל for if the intention is to use it as a כופו"כ, the תורה could have written all the פרטים (of שור חמור שה ושלמה) by the first כופו"כ in this כסף where it states (and include with the כסף) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור פסוק (שור חמור שה ושלמה also וכלים); this proves that the phrase of על כל דבר פשע is meant to be interpreted as a ריבוי (and שור וחמור וכו' are מיעוטים [but not פרטים]).

concludes the question of the גמרא; why is it necessary -

למהדר למכתב כללא אחרינא אלא לאו שמע מינה כל ריבויא הוא -

To be repetitious and write another כלל (ופרט וכלל); rather we understand from this repetition that כל is a ריבוי to include everything even an טמא.

לפי מאי דמסיק השתא (כל ריבויא הוא השתא¹) נפיק מקרא דהכא כפל ושבועה² -

According to what the גמרא concluded now (that כל is a ריבוי, so now) we derive from this פסוק both regarding כפל ושבועה that they apply by all items (including טמא), except for הקדש (and קרקעות עבדים ושטרות).

asks:

ואם תאמר למה לי דכתב רחמנא כל הני פרטי -

And if you will say; why do I need the תורה to write all these details (of שור חמור וכו' -

לא לכתוב אלא כסף³ ומינה שמעינן דבר המטלטל וגופו ממון מכלל ופרט וכלל⁴ -

The תורה should not write any פרט except כסף, and from that we will derive through a דבר המטלטל וגופו ממון that the חיוב שבועה וכפל is only by a כופו"כ

¹ Others delete the phrase in the parenthesis.

² See [TIE footnote # 3 & 12]. One might have assumed that the כופו"כ of (פסוק ח) is regarding כפל. However since the גמרא argues that all the פרטים of פסוק ח could have been mentioned in פסוק ו' (as well as the פרטים of פסוק ו' in פסוק ח), this proves that the כופו"כ in פסוק ו' (regarding שבועה) should be written in פסוק ו' (regarding כפל), for how would we know the exclusions regarding כפל. See [text by] footnote # 8. Therefore it seems that both כפל and שבועה can be derived from one פסוק. The reason is that since in this פרשה, both שבועה (in פסוק ז') and כפל (in ח' ח) are mentioned, the כופו"כ in either פסוק is referring to שבועה.

³ שור חמור וכו' to the exclusion of כסף וכלים. See footnote # 6. See מהרש"א that שלמה would also be needed to exclude a שאינו מסויים. See (however) 60.

⁴ This would include even an טמא (since there is no פרט of טמא) and we would not even require the ריבוי of כל.

anticipates a possible answer:

וכי תימא שלא הייתי דורשו לכלל ופרט משום דאיצטריך⁵ -

And if you will say that if the פרט would only be (וכלים) כסף, I would not expound it for a כלל ופרט, since (וכלים) כסף is required for another דרשה -

כדדרשינן בשבועות (דף לט,ב ושם דיבור המתחיל מה) מה כלים שנים⁶ -

As we expound כסף וכלים in מסכת שבועות; just as כלים is two, etc.

negates this proposed answer:

והא על כרחך כלל ופרט דרשינן ליה בהזהב (בבא מציעא דף נז,ב ושם דיבור המתחיל כי) לענין שבועה⁷ -

- שבועה פרק הזהב in כופו"כ for a כסף וכלים regarding For perforce we do expound דאין נשבעין על הקרקעות ועל עבדים ושטרות -

That there is no oath by שטרות קרקעות, עבדים, and just as we exclude them from a כפל - כפל regarding שבועה they will also be excluded regarding כופו"כ

וכפל ושבועה הכל אחד מדקאמר לכתבינהו להנך פרטי התם -

For the exclusions of כפל ושבועה are the same, since the גמרא stated here, 'let him write these פרטים of שור וחמור וכו' by there' - כי יתן איש וגו' -

והיכי הוה מצי למכתבינהו אם כן הייתי ממעט עופות טמאים משבועה -

But how would he be able to write these פרטים by יתן, for then I would have excluded טמאים from an oath, since it mentions בע"ה, but now when they are not written there by יתן (only כסף וכלים are written there), עופות טמאים are included in the שבועה -

אלא על כרחך אם תמעט מכפל גם כן משבועה תמעטם -

Perforce you must rather say that if you would exclude טמא from עוף (in כפל) (על כל דבר פשע of פסוק) you would exclude them also from שבועה, so there is no problem by transferring these פרטים of שור וחמור to the פסוק of יתן כי and indeed exempt them from שבועה, for in any event they are exempted, because על כל דבר פשע includes שבועה as well.

offers an additional proof that שבועה וכפל הכל אחד:

ועוד אי הוה כתיב להו התם לא הוה דרשינן להו גבי כפל אלא גבי שבועה⁸ -

And furthermore (if you distinguish between כפל ושבועה) (of שור פרטים) if these would be written there by יתן כי we would not have expounded it (וחמור)

⁵ It cannot be used for a כופו"כ (כפל), for it is required for a different דרשה. Therefore we need the additional פרטים of שור וחמור וכו' to teach us the exclusion of שור וחמור וכו' regarding קרקעות.

⁶ The גמרא there expounds this פסוק of כלים או כסף אל רעהו כסף או כלים regarding the שבועה by כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור מה כלים שנים אף כסף שנים מה כסף דבר חשוב אף כל דבר חשוב. Generally this teaches us that the claim by a מבמ"ק must be at least two (שנים) and the counterclaim must be a פרוטה שוה. This gives credence to what was mentioned in footnote # 3, that תוספות meant כלים וכלים.

⁷ This (seemingly) indicates that regardless that כסף וכלים are used for the דרשה of שנים וכו', nevertheless they can be still utilized for the כופו"כ regarding שבועה (exempting קרקעות וכו' from a שבועה).

⁸ See footnote # 2.

regarding כפל, but rather only regarding שבועה; how can the גמרא make such a statement -

אלא פשיטא לן דהני קראי קיימי אכפל ושבועה⁹ -

But rather it is obvious that these two פסוקים (of כי יתן and על כל דבר פשע) are referring both to כפל and שבועה. The question remains since we see that the גמרא in הזהב derives a כופו"כ from (וכלים) כסף regarding שבועה; the same כופו"כ would be effective regarding (שור וחמור) פרטים (of שור וחמור) necessary at all?!

answers: תוספות

ויש לומר כסף או כלים איצטריך לכדדרשין בשבועות מה כלים שנים¹⁰ כולי -

And one can say; that indeed כסף או כלים is required for the דרשה in שבועה מסכת שבועה - שבועה כופו"כ even regarding כופו"כ that שבועה שנים, etc. and so it cannot be utilized for a כופו"כ

והא דדרשין ליה בפרק הזהב (שם) לכללי ופרטי וכללי אילו לא נאמר קאמר -

And this which we do expound כסף או כלים in פרק הזהב for a כופו"כ; that is stated in manner of, 'if it would not say' -

כלומר אילו לא נאמר על כל דבר פשע -

Meaning if the פסוק of על כל דבר פשע (with its accompanying כופו"כ) would not be written in the תורה, then -

היינו דורשין מיעוט קרקעות ועבדים ושטרות מקרא דכי יתן -

We would have derived the exclusion of קרקעות ועבדים ושטרות (from כפל) (שבועה וכפל) (כסף וכלים) of כופו"כ (with its פסוק כי יתן) and we would not have expounded the מה כלים שנים וכו' of דרשה -

אבל השתא דכתיב על כל דבר פשע אייתר ליה כסף או כלים למה כלים שנים -

However now that (פרטים) are written so על כל דבר פשע (with its accompanying כופו"כ) we exclude כפל and שבועה from קרקעות וכו' therefore כסף או כלים is superfluous (regarding שבועה וכלים) so it is utilized instead to teach us מה כלים שנים, etc.

draws a halachic conclusion: תוספות

ולפי מה שפירשתי דכפל ושבועה הכל אחד -

And according to this which I explained that כפל and שבועה are all one (they are derived from the same פסוק, so -

כי היכי דדרשין לענין שבועה מה כלים שנים הכי נמי לענין כפל¹¹ -

So just as we expound the phrase כסף או כלים regarding שבועה that מה כלים שנים, etc. the same also applies regarding כפל (that he must steal something worth כסף ב' -

⁹ See end of footnote # 2.

¹⁰ See footnote # 6. See 'Thinking it over' # 1.

¹¹ See ח"י ר"נ אות טו בד"ה ולפי"ז whether this refers only to a טוען טענת גנב or even to a regular גנב as well. See ח"י ר"נ אות טו בד"ה ולפי"ז.

וכן הא דממעטינן דבר שאינו מסויים הוי בין לענין שבועה בין לענין כפל -

And similarly this which we exclude a דבר שאינו מסויים (based on the word שמלה in the פסוק of פשע (על כל דבר פשע), this **applies both regarding שבועה and regarding כפל** that there is no חיוב שבועה or payment by a דבר שאינו מסויים -

ואפילו היכא דנשבע על ידי גלגול בדבר שאינו מסויים¹² פטור הוא מכפל:

And even where he is required to swear by a דבר שאינו מסויים though a גלגול כפל, nevertheless **he is exempt from paying שבועה.**

SUMMARY

The even מה כלים שנים וכו' comes to teach us כי יתן of פסוק (in the כסף וכלים פרטים) The teaches us that everything besides שבועה וכפל is included for קרקעות עבדים ושטרות ודבר שאינו מסויים.

THINKING IT OVER

1. concludes that the פרטים of כסף וכלים in the פסוק כי יתן of פסוק come to teach us כי יתן of פסוק. The גמרא explained that כל is a ריבוי for if it were merely a כופו"כ, the פרטים could have been written by כי יתן. However, according to תוספות these פרטים could not have been written by כי יתן, for then we would not expound כלים שנים וכו' to teach כסף וכלים (but rather utilize them for a כופו"כ like the other מיעוטים), therefore the תורה wrote these פרטים by פשע (מה כלים וכו' to teach us כסף וכלים) and כופו"כ to expound them as a כופו"כ!¹⁴

2. explains that the exclusion of a דבר שאינו מסויים applies to both כפל and כפל even where he has to swear on account of שבועה.¹⁵ However since כפל and שבועה are derived from one פסוק, there is no question in the first place why we need an additional exclusion for כפל as תוספות already explained בד"ה יצאו קרקעות. ¹⁶! ובד"ה רעהו

¹² is seemingly asking why is it necessary to say that the exclusion for a דבר שאינו מסויים applies both to שבועה and to כפל; once it applies to שבועה it automatically applies to כפל since whenever there is no שבועה there is no כפל. Therefore תוספות answers that if he has to swear on a דבר שאינו מסויים on account of a גלגול שבועה, nevertheless there still is no כפל (the same applies to 'קרקעות וכו'). See 'קרקעות'. See 'Thinking it over' #2.

¹³ See footnote # 10.

¹⁴ See מהר"ם.

¹⁵ See footnote # 11.

¹⁶ See מהרש"א.